

Handläggare: Ann-Charlotte Backlund
Telefon: 08-508 31 560

Till
Kulturnämnden

KuN 2013-03-11
Nr 7

Remissvar av motion (2012:69) från Ann Mari Engel (V) om skapandet av ett kvinnohistoriskt museum i Stockholms stad

Förslag till beslut

1. Kulturnämnden godkänner och överlämnar kulturförvaltningens tjänsteutlåtande som svar på remissen.
2. Kulturnämnden beslutar att omedelbart justera paragrafen.

Sammanfattning

Ann Mari Engel (V) har till Kommunstyrelsen lämnat in en motion om skapandet av ett kvinnohistoriskt museum med hänvisning till att undersökningar visar att kvinnor är kraftigt underrepresenterade i utställningar och museer. Engel föreslår därför att kommunfullmäktige beslutar att inleda arbetet för att etablera ett kvinnohistoriskt museum i Stockholm och finna en lämplig plats för detta.

Kulturförvaltningen instämmer i att kvinnor och barn generellt har haft en undanskymd plats i utställningar och på museer. Förvaltningen avstyrker dock inrättandet av ett speciellt kvinnohistoriskt museum. Istället bör alla museer sträva efter ett intersektionellt förhållningssätt som innefattar genus, mångfald, sociala skillnader med mera och därmed bidra till en berikad och mer komplicerad historieskrivning.

.....
Berit Svedberg
Kulturdirektör

.....
Ann-Charlotte Backlund
Stadsantikvarie

Underlag för beslut

Remissen om motion av Ann Mari Engel (V) om skapandet av ett kvinnohistoriskt museum i Stockholms stad, (KS dnr 328-1833/2012).

Ärendets beredning

Ärendet har beretts av avdelningen Stockholms stadsmuseum med Medeltidsmuseet och Stockholmsforskningen.

Remissen

Ann Mari Engel anför i motionen att DEA, föreningen för ett kvinnohistoriskt museum, nyligen har undersökt kvinnorepresentationen på läns museerna och funnit att kvinnor är gravt underrepresenterade och barn mycket sällsynta i utställningarna. När kvinnor framställs är de oftast stereotyp skildrade som anonyma och passiva och förekommer i negativa situationer. När man t ex granskade museernas utställda foton, skulpturer och bilder så var 71 % män och 29 % kvinnor. Bland namngivna personer var 75 % män och 25% kvinnor, medan de miljöer som visades endast var till 18 % kvinnliga.

Motionären anser därför att det är hög tid att det skapas ett museum som visar kvinnornas kamp i historien för sina rättigheter. Ett museum är på gång i Umeå och även Stockholm bör satsa på att lyfta fram kvinnornas och kvinnokampens historia i huvudstaden. Motionären föreslår att kulturförvaltningen får i uppdrag att utreda placering och upplägg för ett nytt museum tillsammans med kvinnoorganisationer och andra aktörer med fackkunskaper i kvinnohistoria och eventuellt i samarbete med Stockholms läns landsting.

Kulturförvaltningens synpunkter

Även om historieskrivningen har haft en tydlig inriktning mot män och mäns historia, så har stora förändringar skett under senare tid. Genusbegreppet är etablerat och aktuell forskning brukar i relativt stor utsträckning återspeglas i museer. Att lyfta ur kvinnorna ur historien och berätta om ”dem” i ett eget museum är ganska långt från vad man brukar mena med genus.

I högre grad än i den tidigare kvinnoforskningen används begreppet för att betona relationen mellan könen och som redskap för att studera de i tid och rum varierande formerna av vad som uppfattas som manligt och kvinnligt. Genuskonstruktioner utmärks av ett motsatstänkande som skapar skillnader, isärhållande och makt. (ur NE:s definition av genus)

I Sveriges museer görs idag omfattande insatser där genusperspektivet används. Den statliga flerårssatsningen på JÄMUS har inneburit flera både innehållsrika och välbesökta seminarier om samlingar, pedagogik och utställningar. Föreningen Genus i museer har funnits i flera år och brukar återkommande anordna studiebesök och föredrag under museernas Vårmöte. Flera utställningar har arbetat medvetet med ett genusperspektiv, t ex Kvarteret Svalan på Stockholms stadsmuseum där inte minst kvinnors betydelse i 1600-talets Norrmalm har lyfts fram, Den svenska historien på Historiska museet, där ny forskning har vävts in i existerande kunskap och flera konstutställningar på Nationalmuseum och Moderna museet som har problematiserat de olika förutsättningarna för kvinnors och mäns konstnärskap.

Mot bakgrund av detta anser Kulturförvaltningen inte att ett särskilt kvinnohistoriskt museum behövs. Istället bör alla museer sträva efter ett intersektionellt förhållningssätt som innefattar genus, mångfald, sociala skillnader med mera och därmed bidra till en berikad och mer komplicerad historieskrivning.

Bilaga

Motion (2012:69) av Ann Mari Engel (V) om skapandet av ett kvinnohistoriskt museum i Stockholms stad, (KS dnr 328-1833/2012).